

organu glumetiu sociale-politicu-tocu.

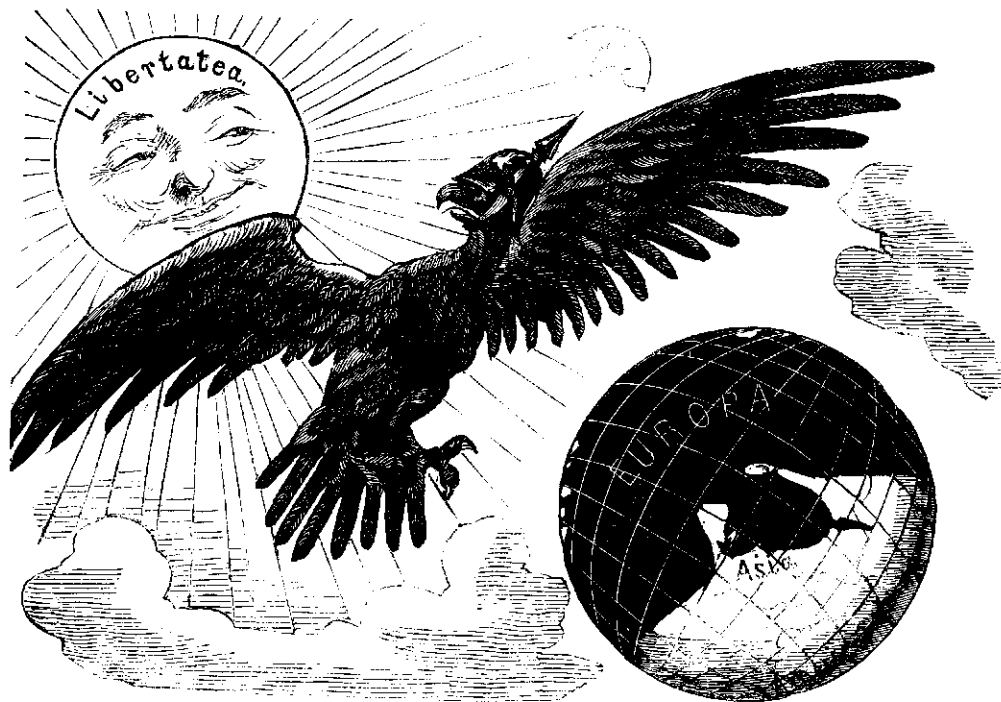
Fóia acést'a ese in tóta domineca, - dar prenumeratiunile se primescu in tóte dílele.

Pretulu pentru Ostrunguri'a: pre anu 6 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 3 fi. pre unu triluniu 1 fi. 50. cr.; éra pentru Strai-netate: pre anu 8 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 4 fi. pre unu triluniu 2 fi. in v. a.

Tóte siodeniele si banii de prenumeratiune sunt de a se tramite la Redactiunea organulu:

Strat'a Tragatorinlu (Lövészutca) nrulu 5. etagiulu 2.

Finalulu resboiului boruso-francesu:

Poporale ingrigite: sórtea acést'a ni s'a croitu chiaru si pr'in voi, puteri neutrali, vi multiumimu!...

Omenii de omenia și vulpele.

Omulu care-e de omenia
E ca bravu 'n batalia,
Candu vrajmasiulu se ivesce:
Elu cu arma că-lu primesce,
Și-lu arunca cu ocară
D'in a lui frumósa tíera;
Daru vulpoiulu blastematu
E mai reu ca unu renegatu,
Că-ci pr'in tufe se varesce
Și mereu elu totu pandesce,
Éru celui invingatoriu
Se face elu servitoriu.

Candu o natiune mare
'n patria drepturi nu are,
Că-ci tiranulu in orbia
De ea neci că vrea să scia:
Omulu care-e de omenia
Pe tiranu să 'nfrunte scie;
Daru vulpoiul afurisitu
— Dupa elu dec'ai privitu —
A peritu ca și-o naluca,
— Scii pentru-că-e bunu la fuga —
Și de jebu bine tieneă,
Să nu-si pérda cuit'a sa!

Candu guvernulu cu 'nganfare
Ni arunca pe óre-care

Copilasiu d'in scól'a loru,
Ca să ni fia pastoru:
Omulu care-e de omenia
De elu neci că vrea să scia;
Daru vulpoiulu blastematu
Cam pe delaturi de satu
Catra unii-lu clevetesce,
Daru lui chiaru se teraesce,
Că-ci d'in „General-cass'a“
Sunt bancnóte 'n pung'a sa!

Candu cei cari mai au sentíre
Pentru-a natlei fericire
Pornescu ca să onoreze
Pe unu barbatu ce meritésa:
Toti căti sunt de omenia
Se 'nsotiescu cu ei sa fia;
Dara vulpele sirete
Se pitescu pe sub pariete,
Ca nu cumu-va să-i diarésca
Cei de partea unгурésca,
Că-ci badic'a de Andrasiu
Li-aru díce: *sictiru haíd marsiu!*

Voi! daru cari vi-su de omenia
Candu vulpele voru să via,
Că pe voi ér' să ve 'nsiele
Cu de a loru vórbe misiele;
Luati voi bot'a și-i frecati
Ca pe nesce blastemati....

Gur'a Satului in díet'a Ungariei

in memorabila siedintia d'in ultim'a dă a carnevalului, 21 fauru 1871.

Siedinti'a publicata pe 10 óre se incepe la 11 óre; presidele ordinariu; notariu: renumitul și vestitul Facskovits Gyurka; d'in partea dreapta sunt de facie 10 $\frac{1}{2}$ deputati, între acestia pruncutiulu lui Pulszky; d'in partid'a stanga cu exceptiune de $\frac{1}{2}$ totu atătia in argintu.

Presidele acatia clopotulu in grumadiu, vajule in tote laturile și face atenti precum pre cei presinti asiá și pe cei absentii că se incepe siedinti'a. Gyurka cetesce protocolulu, dar' nu-lu asculta nime; prin acést'a presidele dechiara protocolulu de verificatu. Dupa 12 óre se imple galeri'a de genulu masculinu și femininu; mai tardiu apoi se adunara și deputatii in numeru de ajunsu pentru a poté aduce decisiuni valide.

Deputatulu Dobritinului Tisza predă o petitiune prin care Dobritinulu se roga, ca preparand'i a romana-magiarona d'in Dev'a să se transpuna la Dobritinu; se decide să se tramita comitetului comitatului Zarandu spre opinionare.

Deputatulu orasiului Pest'a Jokay face interpelatiune că ara ministru de cultu care cunoscintia

cum-că Dunarea amerintia capital'a cu esundare, și óre ce dispositiuni a facutu pentru incunjurarea pericolului?

Ministru de cultu, nefiindu de facie, raspunde prin telegramu, că are cunoscintia despre acestu periclu, și a dispusu ca toti preotii catolici să postésca și să se róge lui Domnudienu pentru a se poté evitá periculu.

Jokay nu e indestulitu cu responsulu și face proiectu de resolutiune, ca cas'a să aduca decisiune că óre cine se bée ap'a superflua d'in Dunare, că-ci numai asiá se poté evitá periculu. Se decide ca dupa prandiu toti deputatii să merga la Dunare și se bée ap'a superflua.

Patay protestedia contr'a acestui decisu, dícendu că dinsulu in vícti'a sa n'a beutu neci unadata apa.

Se trece la ordinea dílei: desbaterea asupr'a bujetului de instructiune, și apucandu cuventulu deputatulu Irányi, povestesco o istoriora, că ministrulu de cultu voindu a cumperá in vér'a trecuta unu telechiu pe séma universitatei, Molnár Istok consilia-

riulu de sectiune de la acelu ministeriu, deputatu, directoriu la unu drumu de feru și Ddieu scie inca mai ce, dandu de veste pre sub buhaiu, s'a bagatu in tergulu ministrului, și fiindu că n'a avutu bani de ajunsu a mai luat 2 tovaresi cu parale și a cumperatu telechiulu respectivu d'inaintea nasului ministrului, dar' apoi ca patriotu bunu in coalalta di ér' l'a vendutu ministrului numai cu unu castigu bagatelu de 58.000 fl. La ce marele patriotu Molnár Istok respunde că dieu acést'a s'a intemplantu numai d'in intemplantu.

Simonyi Ernő se scarpna in capu și dice, că a dracului intemplantu e ast'a; cum de nu se intimpla asiá ce-va și cu altu omu de omenia.

Molnár Istok se mania pre elu, se radica ca unu munte și racnesce ca unu leu d'in pust'a Hortobagflui, și scupie un'a mare dicendu: na ast'a e pentru omulu de omenia și nu castigu de 58.000 fl., că-ci castigulu e numai pentru mine.

La ast'a apoi tota cas'a se aprinde, și deputatii scuipe focu și puciósa, vorbescu 20—30 odata. Presidele acatia clopotulu in grumadiu și vajule in tóte laturile, in se nu ajunge nimic'a, că-ci nime nu-lu asculta; trage apoi clopotulu intr'o dunga, totu in daru; acum'a nu mai vorbescu 20 neci 30 ci 100—200 odata. Partid'a dr'pta se sufulca și scóte limb'a; stang'a estrema fuge duga focosie; stang'a moderata amerintia cu pumni; strigari sgomotóse: prindeti-lu tipati-lu afara; linge Istok ce ai scuiplitu; dai pace, nu linge Istok, nu te teme nemic'a, aici suntemu noi cu Paczolay. Presedintele se róga de cuventu, in se nu-lu asculta nime; trantesce apoi clopotulu de méssa, in se totu in daru; sgomotulu cresce; acuma vorbescu odata nu numai toti deputatii ei și servitorii; confusiune și larma generala; barbati d'in galeria ridu, femeiele plangu; coppii sbera. Intieptulu tieriei, vedindu că aci cu inteleptiunea nu sà o scota la cale, se sterge po de a-furisiu. Andrasiu temendu-se se nu-i strafloce cine-va vuclele, in ascunsu sub arip'a caputului lui Deák Ferencz o tulesce și dinsulu. — Pulszky, temendu-se ca nu cum-va in

confusiune sà-si pérda copilasiulu, ilu prinde, ilu baga intr'o scatulca și scatulc'a in nari.

Pator Kraicsik ic copcapi'a d'in capu și inge-nunchindu dice dese ave Maria.

Dar' romanii, fiindu că la dinsi erá postulu mare, ba inca chiaru septeman'a mare, s'au trasu intr'unu coltiu și cantau cantari triste besericesci: In veci pomenirea lui.

Ministru de finantie Kerkapolyi, ca fostu rec-toru calvinu, vrea sà le tiena o predică despre pur-gatoriu, dar' nu ajunge la vorba; deschide apoi straiti'a, scóte unu pumnu de pitiule de ale lui Ló-nyay, și i imbia cu pitiule, in se totu in daru, că-ci nu le trebue neci pitiule. Candu erá confusiunea și lar-m'a mai mare intru atát'a, in cātu neci lingur'a nu o ai fi potutu întorce in ea, unu deputatu și magnatu d'in Ardélu, care totu de un'a pórtă langa urechia unu cornu mare de bou, ic cornulu la mana și sufla un'a lungu in elu, cātu se cutremurá cas'a; acésta procedura apoi avu efectulu de multu doritu, că-ci toti sarira ca și candu dai cu o pétra in unu tãu unde canta brósclele.

Mai suflá odata in cornu, și apoi grai: Domni-loru! taceti și ve sglamboiéti, ca se vedeti ce n'ati mai vediutu. Toti tacura și se sglamboiéra, candu éta Molnár Istok iese la mediu și facendu unu com-plementu in tóte laturile și cãtra tóte partitele, se culca merentiu pre fóle și cu mare gratia și artificiu linse ce'a ce a fostu scuipatu mai nainte, — la ce deputatii cu publiculu d'in galeria erupsera in aplause și risu.

Cu acést'a siedinti'a s'a inchisu, și siedinti'a de mane se anuncia éra pre 10 óre, dar' totu odata presedintele face atenti pe doputati, că mane fiindu mercuria cenusieriului, totu deputatulu inainte de a veni in siedintia sà-si bage capulu in cenusia, și acést'a cu atátu mai vertosu, cu cātu inainte de ce se va incepe siedinti'a, deputatii voru fi visitati, și in alu carui capu nu se va afá cenusia si-va perde diurnele.

Scrisorile lui Pacal'a cãtra Tandala'a.

I.

Dulcele meu Tandala!

Precumu scii, me aflu in Logosiu, și facendu-se aici unu faptu mare nationalu-jidanu și jidanu-nationalu, me grabescu a te incunoscintiá despre acestu faptu de mare insemnatate. A nume jidanii d'in Logosiu in onórea noului episcopu gr. cat. și patronu alu loru, Olténu, au datu unu balu nationalu ovreescu, și in salonulu de jocu au facutu pen-tru marele óspe unu tronulu d'in diferite poi și córne de dobitóce. Infaciesiendu-se apoi Olténu in orna-tulu episcopescu, ocupá tronulu, cu care ocaziune unu puiu de jidanu cu numele Jud'a ilu intimpina cu urmatóri'a poesía romanésca:

O Joni, Mori'a tha!
Alu nostu bunu Vladicha!

Noe bhinye te-amu tractha
Cu maiu de ghisca
Și ptele*) de iepurea,
Numai chitu putye muncha.
Sà traiesci Mori'a tha!
He he ho! — ha ha ha!...

La ce toti óspetii strigara in gur'a mare:

He he he! ha ha ha!
Sà traiesci Mori'a tha!

Éra band'a incepù a dice pre: „O! du lieber Augustin.“

Marele óspetu și episcopu romanu apoi motiu-

*) Aci jidanutiulu a gresitu, că-ci in tectsu in locu de ptele a fostu — *charnye*. Pacal'a.

natu și cu ochii plinu de lacrimi se cobori de pe tronul cu o noblétia de unu *Geschäftsman*, și înaintea marelui publicu sarutandu pre Jud'a celu micu în frunte, — în semnu de multumire i dîse cu unu tonu tramurandu și plinu de blandét'a : „Sà traiesci — chisule! . . .

Alu teu

frate de cruce
Pacala

Unu Tribunu romanu ca membrulu casinei unguresci, salutat de unu jidanu.

Bhine che venitu tu, care
So chiama la tin' *Maiore*
La casin'a unguresca,
Mesticata jidovesca,
Si rumuni lasatu la dracu,
Che nu-ti datu neci unu colacu ;

Daru la noi e Dómne *Gyika*
Si Mori'a sa *vladic'a*,
Carii poti se de la tine
Slujbe bunu cumu se cuvine,
Cà-asià fhacutu și mai anu
Acel'a Domnulu *Besianu*.

Reu fhacutu tu și atunce,
Chandu cu *Janche* mersu la muntje,
Si fhacutu asià prostia
De tienutu cu 'nparatia
Vedi, acumu *Jancule* acelu
Nharoditu cumu vai di elu! . . .

Daru tu acumu mai cu minte,
Che vedutu tu che placinte
Rumunii nu potu se dá :
Cursu tu la nostu casin'a ;
S'ascultá tu dara bine
Ce *Gyika* spune la tine!!

Cortulu lui Siamù Banù.

in care d'in numerós'a familia a lui Siamù Banù
abià a mai remasu elu cu mucrea sa *Zamfir'a*, soru-
sa *Gafin'a* și fetiorii *Cuba* și *Adamutiu*.

Siamù Banù : Copilasi dragii dadii ! astadi se ne lasamu mai de vreme dela lucru, cà-mi apésa ce-va inim'a si sufletulu, càtu tóta diu'a nu mi-a fostu hasna de viétia, si noci dormi nu asiu potè la nópte, déca nu vi-asiu spune-o si vóa. Asiè haideti cu totii in giurulu meu, se mai incepemu si pe alta córda, cà déca va merge totu ca eri alalta-eri, apoi aru trebni sà credemu, cà capetulu lumei nu o de parte. N'ati vedutu cà dórr' neci in tierr'a fran tiusului nu va fi mersu mai erancenu ca la noi. D'o parte fómee mai cumplita ca in Farisu, de alt'a parte bataia par' cà eramu la Canecretiu, ba mic-mi mai fripsè *Zamfir'a* si ciolanulu, si la *Gafin'a* serrac'a siodiutulu, càtu astadi numai pe o parte pôte siedé, — si par' cà tote le-asiu fi suferitu forra se semtu, dar' candu am vedutu cà *Adamutiu* dupa-ce-mi scapà d'in mana nebatatu cumu se cade, apoi inca me mai si batjocoresce cu intrebarea, cà cine rride cà *Siamic'a* : eu

ori ellu, mi venea se-mi scotu maselele si se le svirrlu dupa ellu, ba de ciuda, mi s'au miscatu duoi dinti dela locu asià am strinsu falcile. In urma nerroculu meu cu *Cul'a*, care m'o mai domolitu cu pildele lui despre nemtii nostri cei unflati de berre cu milionole perdute, si despre manistrulu celu d'in Pest'a, care déca si-pune ochelarii apoi vede cu vr'o cate-va dieci de mii mai multu de càtu se cade. Acum mi se descidu mie ochii, pentru ce au pusu pe Domnulu *Ilie a Marcului* d'in *Mercurea*, la care i dîcu rromanii cei invetiati si *Macellariu*, ba *Gurr'a-Satului* celu falosu pe vremea cuifsiaguriloru i dîcèa si numai *Ochelariu* ca se mai crutie d'in hartia, — dîcu : acum' vedu eu, pentru ce au pusu pe *Dlu Ilie* mai mare preste banii dela *Habanc'a* „*Fransilvani'a* ;“ adeca : pentru cà are ochelari, si *Dlu* dupa mod'a manistrului helu cu ochelariu din Pest'a, de a vedé cà cu o pereche nu cresce *Habanc'a*, pôte se-si puna si dóue parecchi de ochelari, si atunci déca a alaturà ambe parecchile langa o suta de zloti, odata face unu milionu. Numai de nu aru patí cu ochelarii, déca merge cu totulu la *Băcuresti*, precumu am patiitu-o eu, candu erà *Adamutiu* copilu micu. Adeca intr'o di treceà prentecas'a cea batrina pre d'inaintea cortului si aveà ochelarii cu sone, eu ca se vedu ce sunt aceia, mi-i pui pe nasu si me uitu catra *Zamfir'a*, carea siedèa in fundulu cortului cu *Adamutiu* in bratie, si prin ochelari — — — pre *Adamutiu* càtu unu fetioru de 26 ani asià l'au maritu ochelarii càtu eu — déca nu-i luamu curundu de pre nasu — erà gat'a se intru in pecate si se credu despre *Zamfir'a* altu ce-va Dar' se le lasemu acestea, se nu cugete *Domnisorii* de acum', cà dórra noi hulimur ochelarii, si pentru aceea se nu-i mai porte — bateru vai bine le mai sta, cu putiena deosobire socotesci cà-su nesce peuni. — Si atunci ne aru ajunge si bla-temurile celoru ce-i vendu ; nu dragii dadii l'ba se amu pre ce, inca si vóa vi-asiu cumperá, cà potu sà prinda bine in potriv'a schintoiloru. — De càtu eu sà me intorc la ale mele, si pentru aceea

Saplimentu la nr. 7. ala „Gurei-Satului.“

ascultati: (siedu toti diosu in giurulu lui Siamu si se uita in gur'a lui.) Voi sciti ce am patitu eri, si alalta-eri, ca d'in neintielegere era se perrimu de feme, sciti ca m'am dusu a sera la pop'a Pavelu cu gandulu, ca de nu mi-a da de mancare se-i stergu purcellulu d'in cot-tiu, ca dorr neci pecatu nu aru fi fostu; inse m'o ferritu Ddieu, de nu mi-amu pusu si suflutulu. Sciti si aceea, ca vi-am adusu si de mancare si v'am saturatu pre toti, dar' nu sciti, cumu s'au intemplatu tote aceste. Asiã ascultati: pe pop'a Pavelu l'am aflatu a sera a casa, m'a vediutu ca-su superatu, si asiã mi-a datu mai antaiu unu paharu de vinarsu, apoi i-am pouestitu cumu am petitu cu scriptur'a, ca „ce poti lasã pe mane, nu face astadi,“ dupa aceea si cu coalalta ca „ce poti face astadi nu lasã pe mane“, si apoi m'am juratu, ca eu de adi in colu nu me mai tienu neci de o scriptura, si neci beserieã nu me va mai vedè pre mine. Pop'a vediendu-me amaritu mi mai da unu paharu de vinu-arsu, si apoi 'mi talcuiece invetieturele aceste, si mi aréta cu pilde, ca amendoue sunt bune. Asiã dice, ca scriptur'a „ce poti lasã pe mane nu face astadi“ e celu mai bunu leacu, caudu vrei se faci vre unu reu, dice ca, ori ce reu vrei se faci astadi, in ainte de a-lu face, stai in locu, ada-ti a minte de invetietura, si 'lu lasa pe mane, ca pana mane póte ti-oru veni alte cugete, si nu-lu voi face.

Dice pop'a mai incolo, pentru pilda: vedi tu Siamule, acum'a esti flamendu, eu am unu purcelu grasu in coteti, póte tie de feme sã-ti vina in minte sã-mi furi purcellulu, ca se scapi de feme, inse dupa scriptura tu trebuie se stai in locu si se cugeti si se dici: „nó ast'a e lucru reu, si io oiú lasã-o pana mane, mai bine m'oiú duce la pop'a sã-mi dee ce-va de mancare.“ Eu candu audu horbele aiestea d'in gur-r'a popii si cadu diosu de pre vétra de spaima si strigu: „vai dà mine parrinte, dà cine ti-o spusu.“ — Pop'a dice ca nu mi-o spusu nimenea, ca ast'a e numai pilda, dar' nu-i asiã? Eu inse me scolu de diosu, si-i spuiu dreptu: „ba nu e pilda diou aceea Dle parrinte, ci e chiaru aiovea, ca si eu si purdelasii suntemu rrupti de fõmosi eu chiaru pentru aceea am venit, ca se ceru ce-va dà mancare, si deca numi voi dá, apoi se facu ce oiú face si se-ti furru la nópte purcellulu heiu grasu, dar' vedu ca Dta scii despre tote.“ Pop'a dice: „sciu Siamule sciu, ca mi-o spusu celu de susu, care nu te-o lasatu se poi de feme, si eu se fiu forra purcelu.“ A chiamatu apoi pe preuteas'a si i-a poruncitu de mi-a datu o falca intréga si o óla plina de vérdia, d'in carre ati mancatu odata, si acum' ado incõce Zamfiro sã mai mancamu câtu este, apoi hele lalte pouesti cu pop'a dragutiú vi li-oiú spune mane, ca adi e tardiu.

Epistola catra Tand'a si Mand'a.

Se dee Ddiu bine in cas'a si la mës'a Dnfei vóstre! La multa tiéra, imperatia, — ca Ddiu se ve tia, — a ajunsu si petrunsu numele Dnei vóstre! Da, de intieptiunea si siodienile, adica glumele, Dnfei vóstre e plina si varmogi'a nóstra, ma le avemu si cinstitele fetie a le Dnei vóstre, de caritate ne inbucuramu candu le vedemu. Da prunci nostri! de si sorbu la lapte, candu audu, ca au sositu icõnele Dnei vóstre, arunca lingurele, si se punu in fruntea mesei lunga dascalu, caro ni citosce, in urma se apuca de capu, ca-ci unulu dice, ca Tand'a e mai intieptu, era cel'a-l-altu ca Mand'a. D'abiè i póte despartii sor'a loru Maruitia — fiindu ca la tergulu de San-Giorgiu va fi de 14 ani, — candu apoi era se facu frati ca Dni'a vó-tra, gemeni, de cruce, cari inca neci odata nu v'ati sfaditu, neci ca v'am vodiutu intorsi cu spatelo unulu catra altulu, — totu-si la noi s'a facutu mare cioroboru intro omeni, pentru acca intrebare, ca carele e Mand'a d'intre Dni'a vóstra, si care e Tand'a? Dascalulu dice, ca Tand'a e celu cu fõle mare, cu sierpariu si opinci, era Mand'a celu cu haine domnesci, adica ca tieranulu celu cu opinci e Tand'a, si celu ce scocioresce pr'in busunariu, ca sã véda ca óre gasi-va ce-va in elu, adica Dnulu, este Mand'a. *) — La ast'a talmacire mai multi sateni elatinara d'in capu, si discra cumu se póte, ca tieranulu sã fia antaiu si domnulu alu doilea? la ce carthierinlu satului d'in unghietulu casei response: „Cinstiti sateni, lumea a fostu, lumea a fi; burduhulu celu plinu a statu

si va stã totu-de-un'a inaintea celui голу!“ — Toti respunseramu: „legea vorovesco!“ Totu-si Mitru Cãscatului nu-si potú inchide gur'a, sã nu dica: „d'apoi dertu ce nu-lu tiparescu pe domnu cu grumadi suciti, si nu pe tieranulu, ca-ci domni au d'atina d'a mai suci celu gãtlegiu cu sgarde inasprite, si nu óminii nostri. Inse cinste fetieloru Dnei vóstre! noi nu voimu sã vatemamu neci pe unulu, ca-ci vedemu, ca sunteti frati buni cari ve intiegeti si traiti in armonia, neci ca amu voi sã ve superati pentru nisce vórbe, ca ale lui Mitru Cãscatului, ca-ci a le lui n'au trecere in satu; apoi sã si sciti ca noi toti i-amu respunsu: „Ace'a e lucru Gurei-Satului, pe care sã-lu succesca séu resucésca, — asiè-su bine tote pecum sunt.“ Aceste tote s'au intemplat in sér'a lasatului de brandia, candu gomea satulu de placinte, si totu-si multi seraci n'au gustatu d'in ele, de si canii bogotauloru, le portau pr'in tinda (cuina) si pe sub stresin'a cotetieloru. Inse pe cumu dise carthierulu lumea a fostu, lumea a fi; mítiele celo lingaue, zinbrise, si canii voru fi totu satui, dara seracii voru flamendi.

Eca cinstiti frati! asiè o lumea si pe la noi, credu ca si pe la Dni'a vóstra totu asiè va fi *) pone la unu tempu óre-care, candu vomu cantã toti:

Dómne da-mi mie norocu
Arm'a mea sã dee focu
La care Ciocoi se cocu!

Eu cinstiti Dumnea-vóstra! in anulu alu 32 am invetiatu carte si scrisóre, fiindu indemnatu de

*) A gacitu-o procopsitulu de dascalu!

Tand'a si Manda.

*) Tu dici.

T. si M.

Dni'a vóstra, si gandindu cá si mie mi-a trece vestea pr'in tíera, déca voui intrá in curtea Dniei vóstre, de unde ati esitu asié vestiti si faimosi, sà me credeti cá numai pentru ace'a am invetiatu carte, pentru ca sà ne intielegemu, si se vi dau de scire câte odata despre cele ce se intempla pe la noi. Si uitasem, cá de la inceputu ast'a am voitu sà vi o dícu. Credu cá Dni'a vóstra ati dorí sà sciti, cá cu cine aveti tréba, si cine intra in curtea si cas'a Dniei vóstre, inse sà nu grabimu cu urd'a in Turd'a, cá-ci cu linú se cósé clinú." Vetí vedé dni'a vóstra d'in vorbele si faptele mele ce omu sum. Apoi cá cine sum, nu vi pase; atát'a vi-o spunu, cá eu sum d'in varmegi'a Biharea, portu cu carulu varu si in cósé si in colo, si ajungu pr'in multe locuri, audu si vedu multe, d'in aceste si invetiú câte ce-va. Deocamdata fiindu cartea mea cam lunga, si papirulu cam scurtu, numai atát'a vreu sà vi facu cunoscutu, cá in dílele trecute amblandu pe la Orade, in curtea vladicului celui romanescu erá unu mortu. Diceau, cá a fostu neamu vladicului, si cá a fostu romanu de ai nostrii. Cugtandu, cá intr'o curte vladicesca va fi priveghiu si rogatiuni frumóse la mortu, m'am dusu sà vedu si sà audu; asceptamu sà se citésca patru stálpi, cumu e datin'a pe la crestini, dar' in-sedaru! Am vediutu popi destui, inse rogatiuni, dóue díle ce fú mortulu intinsu, n'am auditu. Intrebai si de unulu si de altulu ce e caus'a? toti dadeau d'in umeri, pone ce unu popa cu ochi rosieteci mi respunse: „eu frate, do si me doru ochii, am dísu pucíne rogatiuni ca pentru unu neamu alu meu, cei-l-alti inse, fiindu-cá nime nu platesce, n'au vreme sà faca rogatiuni.“ La ast'a eu intrebai: „d'apoi vladic'a de ce nu poruncése la atát'a spurcu de popa ce se rotogólesce pe aici pr'in curtea lui?“ Elu mi respunse: „Vladic'a e susu si mortulu e d'in diosu, — apoi Vladic'a neci cá a venitu sà véda mortulu, asié se tomo de — *mórté!*“ Erá sà-mi facu cruce si sà dícu: Dómne feresce-me! sà nu fiu asié delasatu; inse mi vení sà intrebu: „dá priveghiu nu se tiene pe la Dni'a-vóstra?“ La ce mi respunse: „ba se tiene frate; ce e dreptu aici n'a fostu nime langa mortu, inse in chili'a secretarosiului, *cei ce au beutu*, au priveghiatu pona demanét'i'a.“ Eu ca unu crestínu evlaviosu facui o cruce si o rogatiune: „Dómne, nu le serie in pecate!“ apoi me carai la boisorii mei, i injugai, plecai catra casa, si fiindu sínguru in caru, am avutu tempu destulu a-mi frementá capulu despre cele ce dícu si facu popii, nu numai cei mici, ci si cei mari; pone ce me mangaiai cu vorbele cárthieriului „lumea a fostu, lumea a fi“, mi propusei, ca despre tóte aceste sà facu de scire la curtea si cas'a Dniei vóstre, cu acea fagaduintia, cá fal'a do a-mi vede numele subscrisu in cartea Dniei-vóstre, me va face sà vi scriu si despre altele ce se intempla pr'in tíer'a nóstra.*)

Mariuti'a mea e sanetósa, dara Dni'a-vóstra aveti fetiori de insuratu? **)

Inchinandu-me de sanetate, remanu cu tóta cinstea la Dni'a-vóstra slugitoriu:

Flori'a Lindrului.

*) Vorba sà fia! T. si M.

***) Ba neci de aluluitu! Redactorulu.

La Nr. de asta-di aln diuarului nostru alaturamu unu suplimentu de unu patrariu de cóta.

TAND'A si MAND'A.

T. De unde vini frate Mando?!

M. Tocmai d'in sal'a congregatiunei d'in Logosiu.

T. Dar' ce so mai intempla pe acolo?

M. Ho frate, a fostu un'a scena infricosiata.

T. Ce, én spune-mi, cá m'ai facutu curiosu.

M. Sà vedi, frate, nesce romani au cutezatu sà arete congregatiunei misieliele unui nemesiu ungurescu, care si-are datin'a a vindé o recolta de ovesu câte la duoi, trei, negutietori de odata, fora ca sà capete bataru unulu vre-o bomba d'in ovesulu ace'l'a, — si pretinsera, ca acestu omu de tréba sà nu mai aibe locu in congregatiune.

T. Bravo! dar' apoi ce resultatu a avutu?

M. Ca pricin'a cinstitului nemesiu sà se predéc fiscului spre investigare.

T. Se vede, cá romanii logosieni s'au portatu de asta-data bine.

M. Bine afara de unulu, duoi, de exemplu fibireulu d'in Logosiu, care aperá d'in resputeri pe nemesiulu celu de tréba.

T. De buna séma va fi avutu instructiune de la unguri.

M. Ba nu, cá-ci si unгурii de asta data mai toti erau cu romanii.

T. D'apoi de ce dracu l'a aperatu?

M. Se vedi numai, instructiune a avutu elu, inse nu de la unguri, ci de la nesce dame frumosu incrinolate, caror'a li e gavaleru nemesiutiulu ace'l'a, si apoi dlu fibireu este omu cu crescere si de salonu.

T. Aha! si-a aretatu galanteri'a...

M. Da, *misie* — pardon, *galanteri'a*....

Meliti'a Redactiunei.

A esitu de sub tipariu si se afla spre vindiare la redactorele acestui diurnal in Pest'a, (séu in Aradu, strat'a Telekiana, la nrulu 27.) „Calendariulu Babeloru“, pre anulu 1871. cu cr. 30. in v. a. esemplariulu.

De la 10. esemplarie unulu se da gratuitu.

Contienutulu calendariului, dedicatu dlui Sigismundu Borlea, este impartítu in IV. parti, a nume: 1. partea astronomica; 2. noptile anului; 3. ciguri-miguri; 4. caricature.

Cei ce l'au fostu abonatu, ilu priimescu dílele aceste pr'in post'a, cá-ci se speduesce dejá.